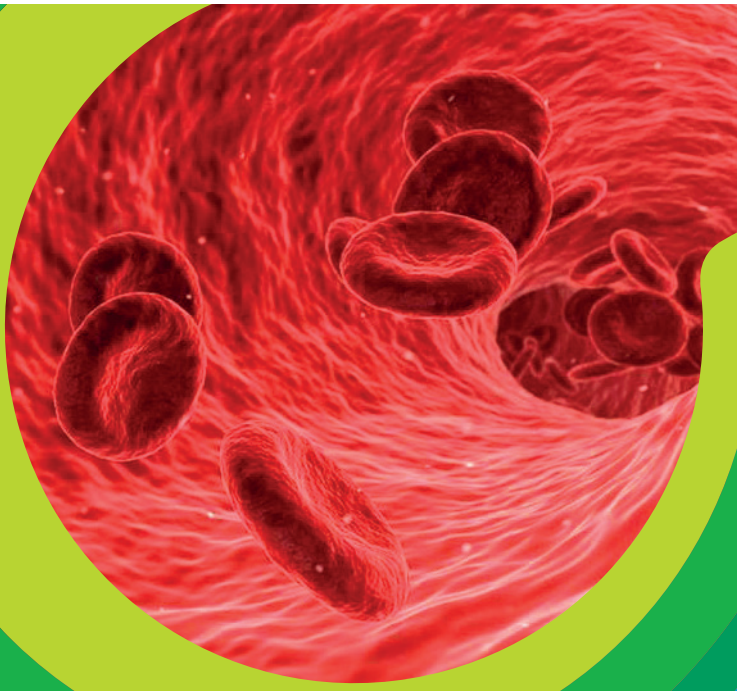

Bloedtransfusie bij kinderen

Info voor ouder en kind

Sint-Maria Halle
ALGEMEEN ZIEKENHUIS

Binnenkort krijg je een bloedtransfusie, in deze folder leggen we jou alvast uit wat dat is.

Wat is een bloedtransfusie ?

Bij een bloedtransfusie krijg je extra bloed uit een zakje in je lichaam.

Dat gebeurt met een "infuus". Een infuus bestaat uit een naald met daarin een heel klein plastic buisje. De naald wordt in je arm geprikt, bijvoorbeeld in je hand, je elleboog of je onderarm. Het plastic buisje komt dan in een ader (dat is een buisje in je lichaam waar je bloed doorheen stroomt).

De naald gaat weg in de naaldcontainer. Dit lijkt misschien "raar" maar we leggen je alles hier goed uit zodat je dit niet "raar" meer zal vinden.

De zak bloed wordt aan het infuus vastgemaakt, en zo kan het bloed via het buisje in je lichaam stromen.

Wat zit er in een bloedtransfusie ?

Bloed bestaat uit verschillende deeltjes:

- rode bloedcellen (= erythrocyten)
- witte bloedcellen (= leukocyten)
- bloedplaatjes (= thrombocyten)

Deze deeltjes zwemmen allemaal rond in een soort vloeistof die we "bloedplasma" noemen.

Als je een bloedtransfusie krijgt, zit in het zakje maar één van die deeltjes. Dat is het deeltje dat jij nodig hebt.
We leggen even in het kort uit waar elk deeltje van het bloed voor nodig is.

Rode bloedcellen

Zij brengen zuurstof van je longen naar de rest van je lichaam. Zuurstof is nodig voor energie. De zuurstof wordt door hemoglobine (HB) dat in rode bloedcellen zit, vervoerd. De arts bepaalt door het meten van het HB of je rode bloedcellen in staat zijn om voldoende zuurstof te transporteren… Indien dit niet het geval is, spreekt men van bloedarmoede. Je voelt je dan heel moe. De oorzaak kan zijn: infectie, bloedverlies, …

Bloedplaatjes

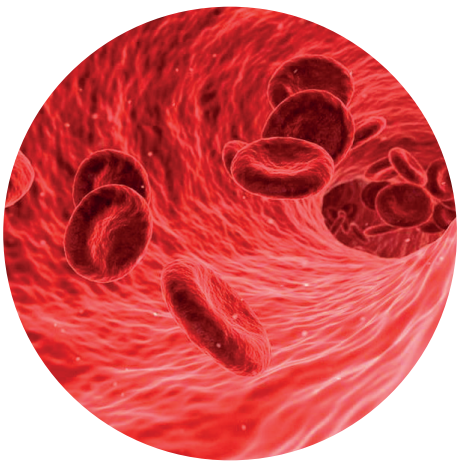
Zij regelen dat als je een wondje hebt, het bloed daar snel stolt en een korstje maakt. "Stollen" betekent dat het bloed stopt. Als je te weinig bloedplaatjes hebt, krijg je snel blauwe plekken, neusbloedingen en kleine puntbloedingen.
De arts kan meteen meten hoeveel bloedplaatjes er in je bloed zitten. Vaak heeft de arts het dan over "trombocyten".

Witte bloedcellen

Zij zorgen ervoor dat virussen/bacteriën die in je lichaam komen, doodgemaakt worden. Als je te weinig witte bloedcellen hebt, wordt je sneller ziek. Transfusies van witte bloedcellen worden bijna nooit gegeven, omdat ze moeilijk te bewaren zijn buiten het lichaam.

Bloedplasma (of plasma)

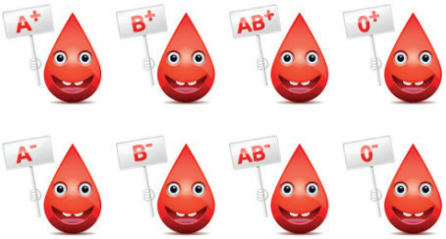
Hierin zitten ook stoffen die het bloed helpen stollen en een korstje maken als je een wonde hebt. Plasma vervoert voedingsstoffen door het lichaam bv. Eiwit, suikers, vetten. Als je heel erg veel bloed hebt verloren, krijg je een transfusie met plasma.

Bloed op maat = bloedgroep

Het is belangrijk dat je bloed krijgt dat bij jou past. Ieder van ons heeft zijn "eigen" erfelijk bepaalde bloedcellen. Die krijgen namen:

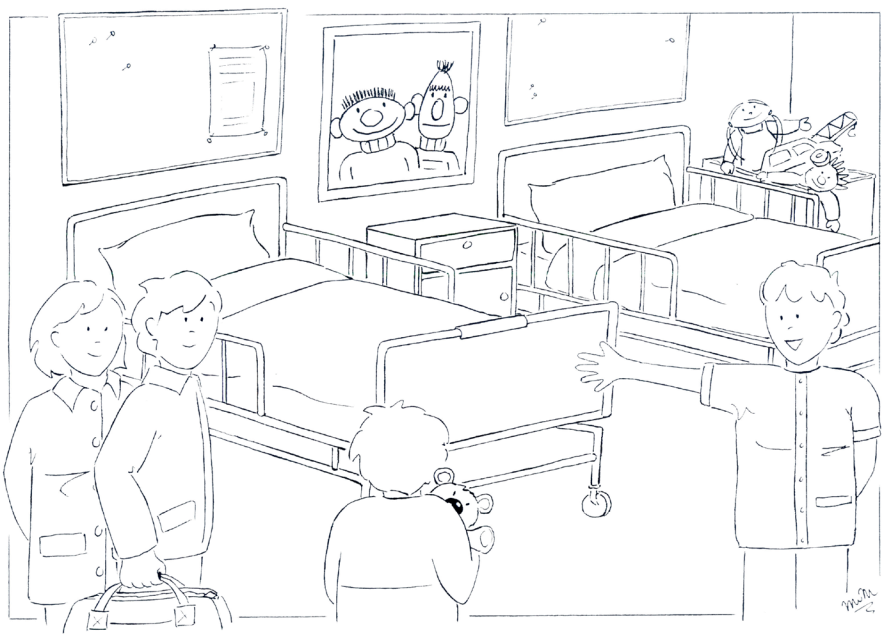
- bloedgroep A, B of O
- rhesus factoren + of -

Niet iedereen heeft dezelfde naam op zijn bloedcellen. Daarom neemt de arts of verpleegkundige voor de transfusie een beetje bloed bij jou af en kijkt hoe je bloedgroep eruit zien. Het bloed wordt naar het laboratorium gestuurd, waar dokters je bloed zullen testen en de juiste bloedproducten uitzoeken.

Vlak voordat je een bloedtransfusie krijgt, controleert de verpleegkundige nog een keer goed of het bloed inderdaad voor jou geschikt is.

Voor het prikje hoef je niet bang te zijn, eerst zal er een "toverplakker" geplaatst worden zodat je geen prik voelt. (Emla®/Rapidan®)

bron: www.rodekruis.be

Waar komt het bloed van de transfusie vandaan ?

Het bloed dat jij krijgt, komt van een "donor".

Dit is een gezonde volwassen man of vrouw die een beetje van zijn/haar bloed heeft gegeven (= gedoneerd) om zieke mensen te kunnen helpen.

Als iemand bloed geeft, mag dat alleen maar als hij of zij gezond is.

Wat ga je voelen ?

Wanneer je bloed of plasma krijgt, voel je dit eigenlijk niet, het loopt gewoon via het buisje in je arm.

Soms kan je een beetje jeuk, wat rillingen, hoofdpijn of koorts krijgen. Meld dit dan aan de verpleging, die zullen je dan snel medicatie geven, waarna jij je beter voelt.

Wil je nog meer weten ?

Heb je nog vragen? Of begrijp je iets niet in deze brochure?

Vraag het dan aan je ouders, de kinderarts of verpleegkundige.

voor ouders

Procedure

De arts heeft bij uw kind een bloedtransfusie voorgeschreven. Om te kunnen bepalen welke bloedgroep uw kind heeft en om te kijken of uw kind geen bijzondere antistoffen heeft tegen andere bloedgroepen, wordt er bij uw kind bloed afgenomen.

Dit bloed gaat naar het laboratorium voor een zogenaamde type- en screenbepaling en er wordt een kruisproef uitgevoerd.
Voor elke nieuwe transfusie van rode bloedcellen zal opnieuw een buisje bloed moeten worden afgenomen om er zeker van te zijn dat er geen antistoffen zijn gevormd na de vorige transfusie.

Als uw kind jonger dan 3 maanden is, moet er ook bij moeder een buisje bloed voor een kruisproef worden afgenomen.

Bij het toedienen van bloedplaatjes is een kruisproef niet nodig omdat het maar zelden voorkomt dat iemand antistoffen tegen bloedplaatjes heeft. Voor het toedienen van plasma is ook geen kruisproef nodig omdat je geen antistoffen tegen plasma kan maken.

De bloedtransfusie zal toegediend worden via een infuus. Als uw kind nog geen infuus heeft waarover de bloedtransfusie kan worden toegediend, moet er eerst nog een infuus worden ingebracht.

De duur van de transfusie is onder andere afhankelijk van het toe te dienen bloedproduct. Voor, tijdens en na de transfusie wordt de bloeddruk, hartslag, ademhaling en temperatuur van uw kind geobserveerd.

Mogelijke complicaties

Uw kind kan door de bloedtransfusie een allergische reactie krijgen. Dit komt echter niet vaak voor. Zo'n reactie is herkenbaar aan koorts, rillingen, jeuk of een rode huid. Dit kan met medicijnen worden behandeld.

Tevens kan het zijn dat uw kind na de bloedtransfusie afweerstoffen tegen het donorbloed aanmaakt. Ook dat kan een reactie geven in de vorm van koorts. Deze reacties kunnen met medicatie worden behandeld.

U dient dit bij een eventuele volgende transfusie steeds aan de arts te melden.

Bijzonderheden

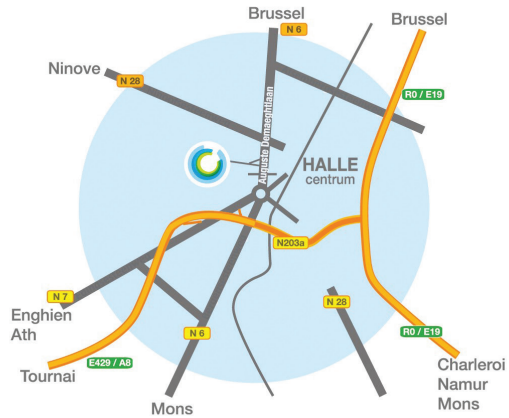
Helaas is een transfusie met donorbloed niet volledig zonder risico.

Het bloed is op de regionale bloedbank zorgvuldig getest en veilig bevonden. De meest geavanceerde technieken en de huidige kennis worden ingezet om het risico voor bloedoverdraagbare infecties (vb. hiv, hepatitis-b en hepatitis-c) zo klein mogelijk te houden.

Het is belangrijk dat iedereen zich bewust blijft dat er altijd, ondanks de zorgvuldige testen, een klein risico blijft bestaan op besmetting. Dit kan bijvoorbeeld komen doordat sommige virussen voor een langere periode eenvoudigweg niet aan te tonen zijn of doordat virussen nog onbekend zijn.

Dit is dan ook de reden waarom de arts enkel in hoogst nodige gevallen zal besluiten tot transfusie.

Sint-Maria Halle
ALGEMEEN ZIEKENHUIS

Algemeen Ziekenhuis Sint-Maria vzw
ond. nr. 0467.967.491

Ziekenhuislaan 100 | 1500 Halle
tel. +32 (0)2 363 12 11 | fax +32 (0)2 363 12 10
www.sintmaria.be

E 20 - versie 07/2021 - Een uitgave van het AZ Sint-Maria Halle vzw.